

Men saa foreslaa vi — og det er i Grunden i Overensstemmelse med den Praksis, der ved Anvendelsen af disse Regler hidtil har været brugt — at man kun skal paaligne paa Folkeholdet i subsidiært; man skal kun ansætte en Mand til Snekastningsydelse efter Folkeholdet, naar man enten ikke kan ramme ham paa anden Maade, eller naar Folkeholdet giver en større Snekastningsbyrde end de andre to Objekter tilsammen, og i sidste Tilfælde ansættes Manden kun til at yde efter det Forhold, som Folkeholdet giver ud over, hvad de andre to Objekter give. Det vil altsaa sige, at naar en Mand efter Assurancesummen skal svare 2 Mand, efter Hartkornet 4 Mand og efter Folkeholdet 7, saa skal han i Virkeligheden efter Folkeholdet kun svare $7 \div (4 + 2)$ altsaa 1 Mand. Man kan sige det samme paa en anden Maade, nemlig, at naar man paaligner paa Folkeholdet, gaa de andre to Objekter aldeles ud. Facit bliver nøjagtig det samme, enten man siger det paa den ene eller den anden Maade. Saa foreslaa vi endvidere, at man skal i Loven slaa fast et vist Forhold, hvorefter disse forskellige Objekter skulle kunne ansættes til Snekastningsydelse, et vist Forhold, hvorefter man skal kunne paaligne de vedkommende snekastningspligtige, og foreslaa da, at en Tønde Hartkorn, 3—5000 Kroners Assurancefum og 1—2 Mand's Folkehold skulle stilles lige med Hensyn til Ydelsen. Vi have ikke troet det rigtigt at slaa Forholdet mellem Hartkornets og Assurancesummernes og Folkeholdets Ydelsespligt fuldstændig fast og sætte et Forhold, som ufravigeligt skal følges i alle Egne af Landet, thi Forholdet er ganske sikkert i den Henseende ikke lidet forskelligt mellem Hartkorn og Assurancefum og Hartkorn og Folkehold. Det ligger i, at Hartkornsansættelsen i de forskellige Egne af Landet er forskellig og de afgiftspligtige Bygningers Assurancefum ligeledes, eftersom man tænker paa Egne som f. Eks. dem omkring ved Kjøbenhavn, hvor de fleste eller i alt Fald mange af den Slags Bygninger ere beliggende, som Villaer o. s. v., og paa andre fra Byerne mere fjerntliggende Steder, hvor de fleste ere industrielle Etablissementer, Møller, Krøer og den Slags. Forholdet er i den Henseende ganske sikkert forskelligt. Der blev

mod den Bestemmelse, som Udvalgets Flertal stillede ved 2den Behandling, og som nu findes i Lovforslagets § 5, andet Stykke — Regulativbestemmelsen om Skalaen — fra det ærede Højremindretals Side i Udvalget, og ogsaa her i Salen og for øvrigt ogsaa fra Ministerens Side gjort den Indvending, at saadanne Bestemmelser vare upraktiske, uhenigtsmæssige, fordi Forholdene vare saa forskellige i de forskellige Egne af Landet. Overfor den Bestemmelse var denne Indvending efter min Mening absolut uberettiget, for Forholdet er ikke forskelligt i de forskellige Egne af Landet mellem 1—5 Tdr. Hartkorn eller 5—10 Tdr. Hartkorn, eller mellem 4,000 og 12,000 Kr. Assurancefum, o. s. v. I disse Henseender er Forholdet ens alle Vegne, men mellem Hartkornet og Assurancesummen er der Forskel, der er Forholdet ikke ens i de forskellige Egne af Landet, og derfor, hvis vi her ville slaa Reglerne ufravigeligt fast, vilde man med megen Føje kunne have rejst den Anke mod et saadant Forslag, at Forholdet i de forskellige Egne af Landet er forskelligt. Derfor have vi foreslaaet, at der gives et vist Spillerum fra 3,000 til 5,000 Kr. Assurancefum og fra 1 til 2 Mand's Folkehold i Forhold til 1 Tde. Hartkorn. Om det nu netop er de absolut rigtigste Tal, kan der naturligvis være delte Meninger om, men vi have valgt disse Tal, særlig fordi de nogenlunde svare til det Gennemsnitsforhold, hvorefter man hidtil har paalignet Byrden. Men jeg skal dog bemærke, at de Tal, vi stille op, ere ubetinget i Favor af Assurancesummen. Man har de fleste Steder hidtil brugt lidt mindre Tal for Assurancesummens Vedkommende og stillet lige med en Tønde Hartkorn. I andet Stykke af Endringsforslaget under Nr. 4 til § 5 have vi en tilsvarende Endring til den, jeg nævnte før, som ved 2den Behandling og som nu staar i § 5, 2det Stykke, nemlig en Bestemmelse for, hvor stort Spring man maa tage paa Skalaen for Snekastningsbyrdens Fordeling. Da disse to Bestemmelser — den ved 2den Behandling og den nu foreliggende — i alt væsentligt falde sammen, og da den Bestemmelse, vi stillede op ved 2den Behandling, den Gang blev meget skarpt kritiseret, er det nødvendigt, at jeg gaar noget næjere